

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hymetio. 97.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

θύματα
τῶν σαρκῶν
γοιπ.

πρὸς τὸ πάντα ἐκκαθαρθῆναι, ἀφ' ἧς τῆς σαρκῶν ἢ σαρκῶν ἀφάρ-
καθάρτητα. ἔπειτα καὶ ἵπτι τῆς μεγά-
λης τῆς κυρίας ἡμέρας ἢ τῆς ἀδύλων καὶ
ἀφαιῶν ἡμῶν ἀφάρτων ἀνακαλύψαι,
ἀπορριπῶσαι καὶ τραχηλισμῶ ἐοικυῖα
φανήσεσθαι, ἐδεδως λαθεῖν δυναμένους, ἀλ-
λά πάντων εἰς τὸ ἐμφανῆς ἀγρυπνῶν.

vt omnia, ob rei, cui adhibentur, puritatē expurgentur : eodem etiam modo in magno illo Domini die actionum nobis incognitarum & obscurarum patefactio cūcta denudabit, dissectionisque similis apparebit. Neque enim quisquam latere poterit, verum omnes in apertum adducuntur.

In iudicio extremo nihil occultum erit.

Εὐτονίῳ Διάκονῳ. 95.

Eutonio Diacono. 95.

Ἐπειδὴ κατάρτας ἦν ἡ ἀκαθὰ γεώργιον ἢ ἡ γῆ κατεδικάσθη μετὰ τὴν ἡμετέραν ὡσαύτως, πᾶσαν δὲ θε-
ραπείαν ἐν ἑαυτῷ ὁ κύριος παρεγένετο τέττε χρεῖν, ἀχάνθας ὡς νικηφόρος ἐσφαλώσατο, ὡπερ οἱ δοκιμαί ποιεῖσι τῆς νικητῆς, αὐτὸ τὸ ὄπλον ἢ ὄργανον θελαμβεύοντες, δι' ἧς τὴν νικη-
την ἐργάσαντο, θαρσεῖτε λέγων, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. ὁ γὰρ ἐν τῇ φύσει τῆς ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ ἐν τοῖς αὐτῆς πλάσμασι μὴ γενόμενος, καὶ τῶ γενέει τὴν ἀρχαίαν καλλοιὴν ἀποδέδωκε, καὶ τὸ κράτος τῆς κατάρτας ἐν αὐτῇ τῇ φύσει κατέλυσε.

Quandoquidem execrationis illius, qua terra post mandatum à nobis violatū mulctata est, seges spina erat; Dominus autem, vt omnem in seipso morbum curaret, aduenerat; idcirco spinea corona vt victor, redimitus est: quemadmodum scilicet clari ac celebres victores faciunt, qui hoc ipsum telum aut instrumentū, cuius ope victoriam consecuti sunt, in triumphum gestant. Confidite, inquit: ego vici mundum. Nam qui in humana natura fuit, nec tamen in humanis vitis fuit, veterem generi nostro pulchritudinem reddidit, ac maledicti & execrationis robur in ipsa natura deleuit.

Con Christi-
stus spina
corona-
tus.
Genes. 3.
Matt. 27.
simile.

1 Ian. 16.

Galat. 3.
Coloss. 2.

πεθεσι.

Μαξίμῳ φιλοσόφῳ ἑλληνι. 96.

Maximo Philosopho gentili. 96.

Κομπάζεις φιλοσοφίαν ἐχθρῶν τῆς ὄντως σοφίας, καὶ αὐτὸ ἀρνήμενος τὸ τῆς σαρκῶν ὄνομα. ἔδεν γὰρ ἔτερον ὅτι φιλοσοφία, ἢ τὸ πάντως φιλεῖν τὴν σοφίαν. εἰ οὖν ὄντως ἐραστὴς εἶναι βούλει σοφίας, τὴν ὄντως ἀγάπα σοφίαν, ἢ τὸν λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον σεμνύνεσαι, καὶ τὴν ἀληθῆ θρησκείαν παιδεύεσαι. ἦν γὰρ αὐτὸς ἐπαγγέλλη καὶ νῦν ὀφλισκάνει γέλωτα, θεότητος καλοῦσα τὰς πηγὰς τῆς ἀχρότητος, καὶ ἐν τῶ μέλλοντι πτωχεῖαι ἄδνει ἀσύνητων, ὅπως σὺ τοὺς κακῶν καὶ πνευφλεγεθόντας ὁ Πλάτων ἠπέλιπεν.

Philosophiam iactas, veræ sapientia inimicam, ipsum quoque huiusce rei nomen eiurans & inficiens. Neque enim aliud quicquam est Philosophia, quam sapientiam omnino amare. Quamobrem si tu verus sapientia amator esse cupis, veram sapientiam ama; quæ non sermonem duntaxat, sed etiam vitam exornat, ac veram religionem docet. Nam ea, quam nunc profiteris, & nunc ridicula est, vt quæ obscenitatis fontes diuinitates vocet, & in futuro æuo cruciatum venia expertem parturit: vbi scilicet Cocytos tibi ac Phlegethontas Plato minatus est.

Que veræ
sapientia.

Υμνίῳ. 97.

Hymetio. 97.

Ἴνα δέξῃ τὴν πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸν πατέρα τῆς παναγίας πνεύματος ἐνω-

Dominus & herus noster, vt sanctissimi Spiritus secum & cum Patre coniunctio-

D ij

Ioan. 20. nem ostenderet, à morte ad vitam excitatus, Discipulis dixit, Accipite Spiritum Sanctum. Quorum remiseritis peccata, remittentur eis: autoritate videlicet eius, quem accipitis, Spiritus, hoc diuinè habentis, vt peccata remittat.

Phrontino Monacho. 98.

Matth. 5. Si verbis vulneratus es, atque in impotentem iracundiam erupisti, quonam pacto Dominicæ vineæ operarius effici potest? etenim eum, qui cum in vnam maxillam feritur, alteram quoque adiungere potest, hunc esse statuit, qui diei pondus & æstum fert, vt qui omnem dominici mandati operationem expleuerit. Quare si te magnarum illarum mercedum cupiditas tenet, ad minores labores animum minimè deicias, verùm ad maiores amplexandos te exerce. vt qui alioqui denarium minimè percepturus sis, nisi te labores plenè cumulatèque subiisse constet.

Matth. 20.

Gelasio Duci. 99.

Genes. 3. Est hoc apud multos homines in consuetudine positum, etsi alioqui à diuinis legibus alienum, vt aut generis, aut prudentiæ, aut opum, aut pulchritudinis, aut dignitatis nomine glorientur. Quamquam nihil hoc ipsis ad superbiam vtilitatis affert, qui è terra orti sunt, & rursus ad eam reuertuntur. Harum autem rerum nullà omnino tibi inesse, ne ipse quidem inficias iueris. Quocirca cum omnibus his rebz, quæ hominum animos inflant, ac superbos & insolentes reddunt, careas (quippè qui & ignobili genere sis, & pauper, & tardi ingenij, & indoctus admodum ac deformis) quid, tanquam omnium mortalium clarissimus, per urbem insolenter, atque obuium quemque submouendo, graderis, multorumque ipsi tumultuum causam præbes? Quamobrem aut teipsum nosce, ac mores vilitati tuæ consentaneos collige: aut aduersus labores & pericula te

σιν, ο κύριος ἡμῶν καὶ δεσπότης, ἐφί τοῖς μαθηταῖς ἐκ τῆς νεκρῶν ἀναστάσεως, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἂν πινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται. τῇ αὐτῆς αὐθεντία δῆλον ὅτι ἔλαμβάνετε πνεύματος, τὸ θεϊκῶς συγχωρεῖν τὰ ἀμαρτήματα ἔχοντος.

διδοῦτος.

Φροντίνῳ μοναχῷ. 98.

Εἰ λόγῳ ἐτεώθης, καὶ πρὸς ὀργὴν ἀχέσῃ ἐξηνέφθης, πῶς δύνασαι τὸ δεσποτικῶς ἐργάτης γενέσθαι ἀμπελωνος. τὸν γὰρ τιῶ μίαν σιαρόνα παῖδμον, καὶ τιῶ ἑτέραν πρῶσθηναὶ δυνάδμον, σκᾶνον εἶναι οὐκ εἴεται, τὸν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα φέροντα, ὡς πᾶσαν ἐργασίαν τῆς ἐπιτολῆς τῆ κυρίας πληρώσασθαι. εἰ οὐκ ὀρέγη τῆς μεγάλων μοσῶν σκᾶνων, πρὸς τοὺς ἡπτονας πόνους μὴ ἄλλυε, ἀλλὰ σφραγιν τὸς μείζονας ἐθίξε, ὡς οὐκ ἄλλως δηνάειον κομίσθῃς, εἰ μὴ κόπων τελέσῃ τῆ μαρτυροῦ μῆρος.

Γελασίῳ δ'υκί. 99.

δεκί.

Ἐθὺς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, εἰ καὶ τῆς θεῶν ἀλλότριον νόμον, ὅμως ὅτι πολλοῖς ἡ γένει, ἡ φρονήσει, ἡ κλίσει, ἡ κάλλει, ἡ ἀξία ἐπαύρεσθαι. ἔδεν δὲ ὠφελεῖ πρὸς ὑποφάνια αὐτὸς τοὺς ἐκ τῆς γῆς ὄντας, καὶ πάλιν πρὸς αὐτῆν ὑποσφροντας, τοῦτων ὅτι ἐδεν σοι τὸ σωθῆλον πρῶσσειν, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀρνηθείης. εἰ οὐκ πάντων τῆς πρὸς ἐπαρσιν φυσῶντων ἐσφρησαι δυσγενῆς ἂν καὶ πτωχὸς καὶ δύσνους καὶ ιδιώτης λίαν καὶ δύσμορφος, τί σοβείεις ἀφ' τῆς πόλεως, ὡς πάντων ἑπιδοξότερος, καὶ πολλῶν αὐτῆ γῆν τοῦ βαν ἀρχηγός. ἡ γινῶθι τοίνυν σαυτὸν, καὶ σύμμεσον κτήσαι τὸν τρόπον τῆς ἐδενείας σου, ἡ πρὸς πόνους καὶ κινδύνους παρτάξαι, οἷς σε οἱ ἐν δυνάμει ἀμείψονται. χευσθὲ γὰρ σπυρεῖς τὸ ἔμα.